

بهینگی اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی در بوته نظرسنجی از ناحیه افکار عمومی (مطالعه موردی: منطقه ۱۶ شهرداری تهران در سال ۱۳۹۰)

تاریخ دریافت: ۹۰/۴/۱۲
تاریخ پذیرش: ۹۰/۶/۲۸
امین رودانی^۱
رضا رئیسی وانانی^۲
جعفر ناظر حضرت^۳

چکیده

مقاله پیش رو با بررسی افکار عمومی در خصوص اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، میزان رضایت شهروندان تهرانی از اجرای طرح مذکور را مورد سنجش قرار داده و در این راستا می کوشد تا ضمن بررسی میزان رضایتمندی، به معرفی عوامل موثر در فرآیند ایجاد رضایت از این طرح نیز بپردازد. با توجه به ماهیت پژوهش، روش تحقیق در آن، توصیفی و از بعد نحوه گردآوری داده ها از نوع پیمایشی است. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه استفاده شده و نمونه گیری بر اساس رابطه کوکران و به روش تصادفی ساده انجام گرفته است. برای پاسخ به سوالات طرح شده، ۳۸۴ نفر از ساکنان منطقه ۱۶ شهرداری شهر تهران در سال ۱۳۹۰ به عنوان نمونه آماری این پژوهش انتخاب شده اند. آزمون فرضیه ها با توجه به مقیاس و طیف متغیرها، از آزمون استقلال استفاده شده و نتایج پژوهش حاکی از آن است که پس از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، احساس رضایتمندی در افکار عمومی ایجاد شده است.

همچنین عواملی چون توجه به تفاوتها در ویژگیهای قومیتی، نژادی و مذهبی، برخورد قاطع با رعایت انصاف، ادب و احترام، رعایت حریم خصوصی افراد، کاهش فعالیتهای مجرمانه در منطقه پس از اجرای طرح و پاک سازی منطقه از معتادان، اراذل و اوباش پس از اجرای طرح و برقراری گشت های پیاده و سواره به ترتیب به عنوان مهمترین عوامل موثر در ایجاد رضایتمندی افکار عمومی در نتیجه اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی بیان شدند.

واژه های کلیدی: رضایتمندی^۱، افکار عمومی^۲، امنیت اجتماعی^۳، رفتار مدبرانه پلیس^۴، توانمندی پلیس^۵،

احساس امنیت^۶

فصلنامه
مطالعات
اجتماعی

۹۸

فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی

-
- 1- Satisfaction
 - 2- Public opinion
 - 3- Societal Security
 - 4- Professional Conduct of Police
 - 5- Police Strength
 - 6- Feeling of Security

مقدمه

امنیت اجتماعی یکی از مهمترین مسائل جامعه شناختی بشریت از ابتدای پیدایش حیات انسان بوده است که البته به دلیل تحولات سالهای اخیر به شدت مورد توجه مسئولین، نخبگان، کارشناسان و عموم مردم قرار گرفته است. این مفهوم در بردارنده نوع ارتباطات و تعاملات افراد انسانی یک اجتماع است و به صورت مستقیم بر سطوح سیاسی و اجتماعی جامعه تأثیر می گذارد.

روشن است که این پدیده اجتماعی رابطه مستقیمی با افزایش مشارکت سیاسی، حضور مردم در صحنه، افزایش اعتماد عمومی به نظام سیاسی و در نهایت افزایش مشروعیت یک نظام دارد. از این رو است که جوامع پیشرفته امروزی برای حفظ این سرمایه و بهره گیری از آن برای ارتقای بهره‌وری، مشارکت سیاسی و اجتماعی و در نهایت بهبود سطح زندگی مردم، تلاش زیادی می کنند. اهمیت این مساله تا جایی است که باید گفت؛ امنیت اجتماعی سرمایه های انسانی جامعه، در کانون توجه نظام های سیاسی قرار دارد.

بنابراین باید اذعان نمود که یکی از مهمترین مؤلفه های زندگی بشری که وجود آن در هر جامعه ای، از ضروریات محسوب شده و بدون آن زندگی سعادتمندانه برای آحاد مردم امکان پذیر نیست، مسأله مهم و حیاتی «امنیت» می باشد.

ضرورت و اهمیت مسئله

امنیت در ابعاد مختلف آن، خاستگاه و زیربنای تمامی امور است و در فقدان آن هیچ گونه فعالیت فردی یا گروهی دیگری در عرصه های مختلف صنعتی، فرهنگی، اجتماعی، هنری، اقتصادی، سیاسی و انجام پذیر نخواهد بود. از همین رو است که تمامی اندیشمندان و محققان جامعه بشری از «امنیت» به عنوان نخستین نیاز اجتماع یاد کرده و مسئولین را به تأمین و ایجاد آن توصیه نموده اند.

جامعه کنونی ایران نیز از این قاعده مستثنی نبوده که البته به لطف کنترل غیر رسمی در شعائر دینی، فرهنگ امر به معروف و نهی از منکر و حکومت مردم سالار واقعی و عدم وجود تباین، تضاد و فاصله بین مصالح و مطلوبیت های مردم و حکومت در طول سالیان اخیر همواره از نعمت الهی امنیت برخوردار بوده است.

اما شایان ذکر است که به لحاظ قرار گرفتن کشور در موقعیت سوق الجیشی و حضور

مداوم در کانون دشمنی های دشمنان قسم خورده انقلاب از ابتدای پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی، کشور همواره با چالش های متعددی چون تروریسم، رشد آسیب های جدی اعم از سرقت و خشونت، افزایش آسیب های اجتماعی متأثر از رسانه های ارتباطی، گسترش تعداد و حوزه فعالیت شبکه های اجتماعی مخرب اینترنتی، مجاورت با بزرگترین کشور تولید کننده مواد مخدر، افزایش فعالیت فروشندگان و توزیع کنندگان مواد مخدر و قرص های روانگردان، تعهد دولت برای تامین عدالت، ثبات اجتماعی و کاهش نابرابری های اجتماعی و اقتصادی به موازات اهداف برنامه پنجم توسعه و افق ایران ۱۴۰۴، افزایش نارضایتی ها و شکایات مردمی و مراجع از حضور و فعالیت بی پرده و مجرمانه اراذل و اوباش محلی و مطالبه امنیت از دستگاه های دولتی توسط مردم رو به رو بوده است؛ این در حالی است که شاخص های عدالت و امنیت در کشور در بسیاری از موارد در شرایط به مراتب بهتری نسبت به سایر کشورها قرار دارد، با این حال چالش های مذکور از یک سو منجر به افزایش میزان مسئولیت و توقعات از نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران شده است و از سوی دیگر نیز تبلیغات منفی و مخرب رسانه های غربی و بیگانه پیرامون اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، انتقاد برخی از مسئولین دولت، گروه های مختلف مردمی و نهاد های مدنی به برخی از ابعاد طرح مذکور، شکایات وارده به برخوردهای صورت گرفته در حین اجرای طرح و ابراز نقض حریم خصوصی افراد؛ بر بار مشکلات فراوان نیروی انتظامی در مبارزه با متخلفین و تامین عدالت و امنیت اجتماعی افزوده است.

حال این سؤال مطرح می شود که: با وجود تمامی معضلات اجتماعی، مشکلات در اجرا و برخی از اعتراضات، آیا اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی توسط نیروی انتظامی، ضمن تامین امنیت، رضایتمندی افکار عمومی را فراهم آورده است؟

چالش های یاد شده محقق را بر آن می دارد تا با پرهیز از پیش داوری و دریافت تاثیر از تبلیغات رسانه ای، به بررسی پیامدهای حاصل از اجرای این طرح از دیدگاه افکار عمومی بپردازد.

امید است نتایج این پژوهش در جهت ارتقای خدمات انتظامی و امنیتی مطابق با ارزش های مردم و جامعه و تهیه راهبردهای مناسب نظامی، فرهنگی، آموزشی و اطلاع رسانی برای تأمین امنیت عمومی و هم چنین دستیابی به جامعه ای ایمانی مطابق با ارزش های والای انسانی و اسلامی مفید واقع گردد.

اهداف و سؤالات پژوهش

هدف کلی این پژوهش بررسی میزان رضایتمندی افکار عمومی از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی است که در راستای آن، اهداف فرعی زیر را دنبال می کند:

۱- بررسی ایجاد حس رفتار مدبرانه پلیس در افکار عمومی پس از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی

۲- بررسی ایجاد حس توانمندی پلیس در افکار عمومی از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی

۳- بررسی ایجاد احساس امنیت در افکار عمومی پس از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی

با توجه به اهداف پژوهش، سؤالات زیر مطرح می شوند که:

۱- آیا پس از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، حس مدبرانه بودن رفتار پلیس در افکار عمومی ایجاد شده است؟

۲- آیا پس از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، حس توانمند بودن پلیس در افکار عمومی ایجاد شده است؟

۳- آیا پس از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، احساس امنیت در افکار عمومی ایجاد شده است؟

تعاریف مفاهیم و اصطلاحات

امنیت اجتماعی

امنیت در فرهنگ فارسی به معنای آزادی، آرامش، فقدان ترس و عدم هجوم دیگران عنوان شده است (ردادی، ۱۳۸۷).

منظور از اجتماع امن نیز، جامعه ای است که جرم و جنایت در آن کمترین آمار ممکن را دارد و عرصه اجتماع به دلیل وقوع جنایت، ناامن نیست (کاهه، ۱۳۸۴).

به نظر می رسد پس از تعریف امنیت فردی که همانا تعریف در معنای عام آن را شامل می شود، افراد برای تحقق و تحکیم امنیت و جایگاه خود ناگزیر از عضویت در اجتماعات یا گروههای مختلف اجتماعی هستند. این سطح از امنیت تحت عنوان امنیت اجتماعی مورد توجه و بحث قرار می گیرد. امنیت اجتماعی، نوع و سطحی از احساس اطمینان خاطر است

که جامعه و گروه در آن نقش اساسی دارد (همان منبع).

ویژگی مشخص این گونه امنیت آن است که جامعه مسئول به وجود آوردن آن است. به طوری که یکی از وظایف و اهداف جامعه، برقراری امنیت است. بنابراین امنیت اجتماعی عبارتست از آسودگی و آرامشی که جامعه برای اعضای خویش فراهم می کند. از این رو مفهوم امنیت با دولت ارتباط بیشتری می یابد و فقدان امنیت برابر با فقدان اقتدار دولت مطرح می شود (بیگلین^۱، ۲۰۰۳).

بنابراین می توان اذعان نمود که مفهوم امنیت به تدریج و با توسعه تمدن بشری تحول یافته است؛ به گونه ای که امنیت دیگر معادل تهدیدهای مرزی نیست، بلکه ابعاد تازه ای به خود گرفته و معنای روشن آن، حفظ مردم یک کشور و سرزمین در مقابل حملات و تهاجم است و به مفهوم دفاع هم به کار رفته و در معنایی وسیع تر بر حفظ منافع حیاتی، سیاسی و اقتصادی و فقدان تهدید نسبت به ارزش های اساسی و حیاتی افراد یک جامعه اطلاق می شود.

لذا امنیت اجتماعی قلمرو وسیعی را در بر می گیرد. در واقع امنیت اجتماعی به معنای فضایی است که فرد در زمان حال و آینده تصویر روشن و امیدوار کننده ای از زندگی خود و جامعه اش دارد. این بعد از امنیت به کمیت جرایم، آسیب ها و ناهنجاری های اجتماعی در جامعه می پردازد که تغییرات در میزان آنها، امنیت جامعه را تغییر می دهد. مهم ترین شاخص های امنیت اجتماعی (ورسلی، ترجمه معیدفر، ۱۳۷۸) عبارتند از: میزان و نرخ وقوع جرایم و آشفتگی های اجتماعی در یک جامعه که نشان دهنده میزان امنیت عینی در آن جامعه است. آشفتگی های اجتماعی به مرحله بحرانی آسیب ها و جرایم اطلاق می شود که در این شرایط میزان و نرخ آسیب ها و جرایم از یک حد طبیعی فراتر رفته و به مرحله بحرانی رسیده باشد. شاخص دیگر امنیت اجتماعی، مهارت و توان عمل نیروهای امنیتی در مقابله با جرایم و ناامنی است. به هر اندازه ای که نیروهای امنیتی در سطح جامعه با تکیه بر سه اصل سرعت، دقت و صحت بتوانند قدرت عمل خود را در مقابله با جرایم و ناهنجاری ها نشان دهند، زمینه برای گسترش ناامنی کاسته و فرآیند جرم در حیطه کنترل پلیس قرار می گیرد و فضا برای توسعه امنیت اجتماعی فراهم می گردد. از دیگر شاخص های مهم و مورد استفاده برای موضوع امنیت اجتماعی امید به آینده است. امیدواری به آینده خود محصول احساس امنیت از شرایط جامعه و احساس امنیت از شرایط خانوادگی است.

تامین امنیت اجتماعی و مولفه‌های شاخص آن همچون انسجام گروهی، نظم عمومی، سلامت و مهارت افراد، امید به زندگی و امنیت هویت، نقش مهمی در بقاء و بالندگی ملت‌ها ایفا می‌نمایند. (کاهه، ۱۳۸۴)

طرح ارتقاء امنیت اجتماعی

امنیت اجتماعی ناظر بر تدارک سلامت افراد جامعه در مقابل اقدامات خشونت آمیز و رفع احساس عدم امنیت شهروندان است، امنیت اجتماعی در این مقاله به مفهوم جلوگیری از قانون شکنی به کار می‌رود. منظور از اجتماع امن، جامعه‌ای است که جرم و جنایت در آن کمترین آمار ممکن را دارد و عرصه اجتماع به دلیل وقوع جنایت، ناامن نیست.

در فرهنگ سنتی ایران نیز، سرمایه‌های اجتماعی از قدرت زیادی برخوردار هستند بنابراین می‌توان از آنها در افزایش مشارکت سیاسی، اجتماعی و فرهنگی مردم در صحنه استفاده نمود. در این میان وجود امنیت در جامعه لازمه شکل‌گیری سرمایه اجتماعی است و طرح ارتقاء امنیت اجتماعی چنانچه به صورت قانونی و با اقتدار لازم پیگیری شود می‌تواند به شکل‌گیری سرمایه‌های اجتماعی در جامعه کمک نماید.

بنابراین هدف اصلی طرح ارتقاء امنیت اجتماعی از منظر نیروی انتظامی، تولید و بسط سلامت جسمانی و روانی در حوزه امنیت جامعه به منظور ارتقاء سطح کیفیت زندگی در جامعه ایرانی است.

از این رو پاک‌سازی مناطق آلوده و جرم خیز، برخورد با اراذل و اوباش، مبارزه با جرایم خشن، مبارزه با فروشندگان مواد مخدر، برخورد با هنجار شکنان و عفاف ستیزان و متجاوزین به حریم خصوصی افراد که سبب ناامنی و ایجاد رعب و وحشت در فضای جامعه می‌شوند باعث می‌شود تا آرامش ذهنی و عینی در جامعه برقرار شود و این آرامش به شکل‌گیری رفاه و رضایت اجتماعی کمک شایانی نماید.

بنابراین ناامنی اجتماعی مورد نظر پژوهش با توجه به رویکردهای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی از منظر نیروی انتظامی عبارت است از مجموعه حرکت‌های عمدی و تحولات عادی که اطمینان خاطر افراد و انسجام گروه‌های اجتماعی را مخدوش می‌سازند.

پیشینه پژوهش

در این قسمت، مبانی نظری پژوهش و تحقیقات صورت گرفته بر روی رضایتمندی جامعه از عملکرد نیروهای نظامی و انتظامی به منظور شناسایی عوامل موثر بر ایجاد حس رضایت مورد بررسی قرار گرفته تا زمینه استخراج فرضیه پژوهش فراهم شود.

جدول ۱

نتایج	سال	محققین خارجی
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: رعایت احترام و ادب در برخوردها، امکانات و تجهیزات پلیس، اطلاع رسانی، مسئولیت پذیری	۱۹۹۶	ماکس بروملی و همکاران ^۱
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: ایجاد باجه نگهبانی، برقراری گشت پیاده، حضور دائمی افسران در محل، با همکاری اهالی محل	۱۹۹۶	هلن تیلور ^۲
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: توجه به ویژگیهای جمعیت شناختی منطقه همچون سن، جنسیت، قومیت و تجربه پلیس	۱۹۹۷	ریسنگ و کوریا ^۳
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: رفتار و سلوک افسران، همکاری و مشارکت باهم و با مردم، تامین امنیت توسط مردم محله	۱۹۹۸	مایکل ریسگ ^۴
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: دانش حرفه ای، رفتار حرفه ای، صداقت، کیفیت خدمات، انصاف، دوستی، ادب، مهارت، توانایی عملیاتی، سطح حفاظت	۲۰۰۱	سوتهام و براش ^۵
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: برخورد قاطع با متخلفین: محرومیت های اجتماعی و محدود کردن روابط آنها، رعایت انصاف	۲۰۰۱	دانیل گیلینگ ^۶
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: فرهنگ جامعه و پلیس، تجربه پلیس، ویژگیهای جمعیتی، همکاری با اهالی محل	۲۰۰۳	جوزیه شافر و همکاران ^۷

1- Max L. Bromley , Michael Hensley & William R. Blount

2- Helen Taylor Greene

3- Michael D. Reisig & Mark E. Correia

4- Michael D. Reisig

5- Sutham Cheurprakobkit & Robert A. Bartsch

6- Daniel Gilling

7- Joseph A. Schafer , Beth M. Huebner & Timothy S. Bynum

عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: استفاده از از نیروهای با تجربه، پاسخگویی با جامعه، استفاده از استراتژیهای موثر پیشگیری جرم	۲۰۰۳	مارک مور و آنتونی براگا ^۱
عوامل موثر در ایجاد امنیت و رضایت: نژاد، سن، جنس و زبان ساکنین محل و رفتار پلیس	۲۰۰۵	وسلی کوگان ^۲
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: استفاده از نگهبان محله، گشت دائمی افسران پلیس، مبارزه با عوامل تفرقه نژادی	۲۰۰۵	رونالد ویتزر و استیفن تاج ^۳
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: پرهیز از خشونت، رعایت آزادیهای مشروع، رعایت حریم خصوصی	۲۰۰۶	ماریان و صوفی ^۴
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: نظارت بر عملکرد پلیس، فعالیت های حمایتی پلیس جهت جلب اعتماد مردم	۲۰۰۶	بروون و همکاران ^۵
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: شناسایی انواع جرائم و مجرمان سابقه دار، اطلاع رسانی، تمرین و رزمایش، استراتژیهای پلیسی	۲۰۰۸	کریستوفر کانر ^۶
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: توجه به ویژگیهای جمعیت شناختی مانند تفاوت های قومیتی و نژادی	۲۰۰۹	گیبلین و دیلون ^۷
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: دایره قوی تحقیقات، برنامه ریزی استراتژیک و عملیاتی، رعایت حقوق بشر	۲۰۰۹	اسلاجانا یوریچ ^۸
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: توجه به تاثیر ویژگی های فردی، موقعیتی و محله ای، استفاده از مشارکت مردمی در حل مسئله	۲۰۰۹	لرد و همکاران ^۹
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: حضور مامورین به اندازه مورد نیاز، برخورد مناسب، توجه به عقاید و حساسیتها و ویژگیهای جمعیت شناختی ساکنان	۲۰۰۹	ریچارد دوک و همکاران ^{۱۰}
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: رعایت عدالت و انصاف، سرعت و دقت در اکتشاف جرائم	۲۰۱۰	ماگیره و جانسون ^{۱۱}

- 1- Mark H. Moore & Anthony A. Braga
- 2- Wesley G. Skogan
- 3- Ronald Weitzer & Steven A. Tuch
- 4- Marianne Morange & Sophie Didier
- 5- Ben Brown, Wm Reed Benedict & William V. Wilkinson
- 6- Christopher D. O'Connor
- 7- Matthew J. Gibling & Amber D. Dillon
- 8- Sladjana Djuric
- 9- Vivian B. Lord, Joseph B. Kuhns & Paul C. Friday
- 10- Richard L. Dukes, Edwardo Portillos & Molly Miles
- 11- Edward R. Maguire & Devon Johnson

عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: استفاده از نیروهای آموزش دیده، رسیدگی به شکایات، سرعت ودقت عمل، حضور گشت در محل	۲۰۱۰	سردار کنانگل و همکاران ^۱
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: توجه به تفاوت عوامل جمعیت شناختی در مناطق مختلف مانند سطح رفاه، آموزش	۲۰۱۱	کاراکسوس و همکاران ^۲
عوامل موثر در ایجاد احساس امنیت و رضایت مردم از عملکرد پلیس: پرهیز از اعمال تعصب های قومیتی، برخورد قانونی و غیر شخصی، خوش رفتاری، رعایت انصاف.	۲۰۱۱	برایان رنار و اما کوولی ^۳
نتایج	سال	محققین داخلی
عملکرد پلیس در اجرای طرح مذکور مثبت ارزیابی شده است.	۱۳۸۶	ترابی و همکاران
شغل و تحصیلات موثر بر میزان رضایت از رفتار کلاتری های کرج	۱۳۸۶	حسینی مقدم
تقویت هنجارهای اعتمادساز دینی مؤثر بر افزایش امنیت اجتماعی	۱۳۸۷	ردادی
محل سکونت، پایگاه اقتصادی و اجتماعی، احساس نظم اجتماعی و پابندی مذهبی در تبیین میزان احساس امنیت اجتماعی زنان سهم عمده ای دارند.	۱۳۸۸	نوروزی و فولادی
عوامل موثر در امنیت اجتماعی: جمعیت، وسعت، نرخ بیکاری، نرخ تورم، تعداد کارکنان و تجهیزات خودرویی پلیس	۱۳۸۸	نجات و یوری
گرایش به مشارکت در تأمین امنیت، تلقی از عملکرد پلیس و پایگاه اجتماعی اقتصادی و احساس محرومیت نسبی بر امنیت اجتماعی افراد تأثیر گذار هستند.	۱۳۸۹	نبوی زاده و همکاران
در میان متغیرهای اثرگذار بر امنیت، بیشترین تأثیر را متغیر سرمایه فرهنگی داشته است.	۱۳۹۰	امیری و نادری

1- Serdar Kenan Gul , Osman Dolu & Cemil Dogutas

2- Onder Karakus, Edmund F. McGarrell & Oguzhan Basibuyuk

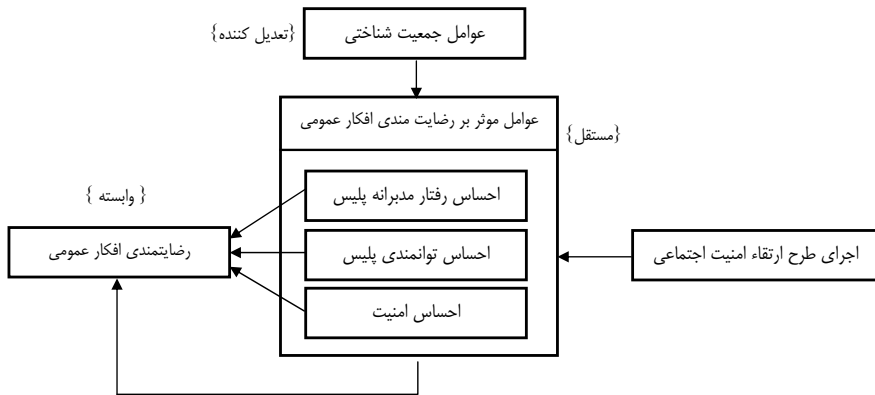
3-Brian C. Renauer & Emma Covelli

مدل و روش شناسی پژوهش

با توجه به سئوالات مطرح شده در پژوهش، فرضیه استخراج شده از پیشینه نظری این پژوهش عبارتست از:

۱- پس از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، احساس رضایتمندی در افکار عمومی ایجاد شده است.

شکل ۲: مدل پژوهش

از آنجائی که پژوهش حاضر به دنبال بررسی رابطه بین احساس رضایتمندی و اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، از دیدگاه شهروندان تهرانی است، جامعه آماری پژوهش، ساکنین مناطقی از شهر تهران هستند که طرح ارتقاء امنیت اجتماعی در آن منطقه اجرا شده است. منطقه ۱۶ شهرداری تهران به عنوان مکان پژوهش انتخاب شد. بنابراین آزمودنی ها در سال ۱۳۹۰ از بین جامعه آماری به صورت تصادفی ساده بر اساس معیار سکونت در منطقه ۱۶ شهری به عنوان نمونه آماری پژوهش انتخاب شده اند.

نمونه گیری از ساکنان به شیوه ای انجام گرفت که اطمینان حاصل شود نمونه، نماینده جامعه است. بدین منظور با استفاده از رابطه کوکران، دو شرط اساسی در نمونه گیری یعنی کافی بودن حجم نمونه و یکسان بودن شانس انتخاب هریک از ساکنین به عنوان نمونه، رعایت شد.

بر همین اساس حجم نمونه آماری با استفاده از فرمول کوکران و از رابطه $n = \frac{NZ^2 \cdot p \cdot q}{Ne^2 + Z^2 \cdot p \cdot q}$ تعیین شد.

N: حجم جامعه آماری: جمعیت منطقه ۱۶ شهرداری تهران براساس آخرین آمار ارائه

شده توسط شهرداری تهران بزرگ = حدود ۳۲۵۱۱۲ نفر^۱

Z: مقدار متغیر نرمال متناظر با سطح اطمینان $1 - 1/96 = 1/96$

P: در صد تجانس در پاسخ گویی به سوالات = $0/5$

q: در صد عدم تجانس در پاسخ گویی به سوالات $(p-1) = 0/5$

e: سطح مورد قبول خطا = 5 درصد

n: حجم نمونه آماری حاصل از رابطه = 384 نفر

شایان ذکر است که انتخاب آزمودنی ها بر اساس معیار عدم جا به جایی و ۲ سال سکونت متوالی در منطقه صورت گرفته است. و پرسشنامه ها به طور تصادفی میان شهروندانی که طی ۲ سال متوالی ساکن آن منطقه بوده اند توزیع شده است.

برای احراز روایی و پایایی پرسشنامه علاوه بر اخذ نظر اساتید مجرب دانشگاهی در رشته های علوم انتظامی، جامعه شناسی، روش تحقیق و آمار، با شهروندان و افسران ارشد کلانتری منطقه نیز مشورت صورت گرفته و روایی پرسشنامه توسط آنان تأیید شد. همچنین با دو توزیع آزمایشی (۱۰ درصد) پرسشنامه در منطقه ۱۶ شهر تهران، پایایی آن با توجه به ضریب آلفای کرونباخ مورد تأیید قرار گرفت (اول: $0/803$ و دوم: $0/811$).

در این پژوهش برای جمع آوری اطلاعات مورد نیاز در قسمت پیشینه پژوهش از شیوه کتابخانه ای استفاده شده است. از لحاظ هدف تحقیق این پژوهش از نوع کاربردی بوده و از نظر نحوه گردآوری داده ها جزء تحقیقات توصیفی و از نوع پیمایشی می باشد. بنابراین نمونه آماری این پژوهش را 384 نفر از ساکنان منطقه ۱۶ شهرداری تهران تشکیل می دهند. نتایج نمونه گیری حاصله به عنوان داده های پژوهش با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

جدول ۲

متغیر (نمایه)	سطوح متغیر	نوع متغیر
احساس رفتار مدبرانه پلیس	۱- استفاده از نیروهای آموزش دیده و متخصص ۲- برخورد قاطع با رعایت انصاف، ادب و احترام ۳- رسیدگی به شکایات مردم منطقه ۴- مسئولیت پذیری، تعهد و صحت عمل ۵- شناسایی قبلی و کنترل اشرار سابقه دار منطقه ۶- توجه به خواسته ها و نظرات مردم منطقه ۷- اطلاع رسانی و آماده سازی منطقه برای اجرای طرح ۸- پاسخگویی و صداقت در گفتار و رفتار ۹- رعایت حریم خصوصی افراد ۱۰- توجه و رعایت تفاوتها در ویژگیهای قومیتی، نژادی و مذهبی	مستقل
احساس توانمندی پلیس	۱- قدرت تشکیلاتی و تجهیزاتی پلیس در اجرای طرح ۲- سرعت عمل پلیس در اجرای طرح ۳- اجرای رزمایشهای چندگانه پاک سازی ۴- برقراری حضور گشت های پیاده و سواره ۵- وحدت عمل و یکپارچگی در اجرای طرح ۶- ورزیدگی و آمادگی جسمانی نیروهای پلیس ۷- راهبردهای موثر پیشگیرانه از ارتکاب جرایم ۸- تخصص و تجربه نیروهای عملیاتی	مستقل
احساس امنیت	۱- کاهش مراجعه به کلانتری منطقه پس از اجرای طرح ۲- پاک سازی منطقه از معتادان، اراذل و اوباش پس از اجرای طرح ۳- پاک سازی منطقه از اماکن فروش مواد مخدر پس از اجرای طرح ۴- پاک سازی منطقه از اماکن تجمع معتادان، اراذل و اوباش پس از اجرای طرح ۵- دفع خطر حضور مجدد اشرار و مجرمین سابقه دار پس از اجرای طرح ۶- کاهش رعب و وحشت میان مردم منطقه پس از اجرای طرح ۷- افزایش اعتماد به نفس مردم منطقه پس از اجرای طرح ۸- کاهش فعالیتهای مجرمانه در منطقه پس از اجرای طرح ۹- ارائه آموزشهای لازم امنیتی به مردم منطقه پس از اجرای طرح ۱۰- ایجاد امنیت اجتماعی با همکاری و استفاده از اهالی منطقه	مستقل
رضایتمندی افکار عمومی	جامعه (منطقه ۱۶ شهرداری تهران)	وابسته

طبقه بندی متغیرهای پژوهش

آزمون فرضیه

برای بررسی رضایتمندی افکار عمومی از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی همانگونه که در جدول فوق عنوان شد، براساس پیشینه و مبانی نظری پژوهش، ۳ نمایه و ۲۸ متغیر شناسایی شده است. این نمایه ها عبارتند از: احساس رفتار مدبرانه پلیس، احساس توانمندی پلیس و

احساس امنیت.

در این بخش برای آزمون فرضیه، نمایه های رضایتمندی افکار عمومی به تفکیک مورد بررسی قرار می گیرند:

الف) آزمون نمایه احساس رفتار مدیران پلیس

برای بررسی ایجاد احساس رفتار مدیران پلیس از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، با توجه به مقیاس و طیف متغیرها، از آزمون استقلال با رعایت شرط نداشتن سلول های فراوانی مورد انتظار کمتر از ۵ استفاده شده است. نتایج حاصل از آزمون استقلال در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳

نام متغیر	مقدار	درجه آزادی	سطح معنی داری	۰/۰۰
رضایتمندی افکار عمومی	آماره کای دو پیرسون	۳۷/۶۱۴	۸	۰/۰۰
	نسبت درست نمایی	۴۹/۶۷۱	۸	
	تعداد داده ها	۳۸۴		

نتایج آزمون استقلال رضایتمندی افکار عمومی بر حسب احساس رفتار مدیران پلیس

جهت بررسی نمایه ۱، با استفاده از طیف لیکرت پنج گزینه ای سؤال های ۷ تا ۱۶ طراحی گردید. نتایج حاصل از آزمون استقلال ایجاد رضایتمندی بر مبنای احساس رفتار مدیران پلیس را نشان می دهد. از بررسی جدول ۳ استنتاج می شود، که بین رضایتمندی در سطح ۰/۰۰ به طور معنی داری با احساس رفتار مدیران پلیس رابطه وجود دارد.

به عبارت دیگر، جامعه، رفتار پلیس را براساس ابعاد مختلف رفتار حرفه ای و مدیران مورد سنجش و بررسی قرار می دهد و براساس نتایج حاصل از این بررسی ذهنی، درجات رضایت خود را ابراز می نماید.

در ادامه اولویت بندی عوامل ایجاد احساس رفتار مدیران پلیس و جلب رضایت عمومی در جدول ۴ ذکر شده است:

جدول ۴

اولویت	عوامل ایجاد احساس رفتار مدیران پلیس و جلب رضایت عمومی
۱	توجه و رعایت تفاوتها در ویژگیهای قومیتی، نژادی و مذهبی
۲	برخورد قاطع با رعایت انصاف، ادب و احترام

۳	رعایت حریم خصوصی افراد
۴	پاسخگویی و صداقت در گفتار و رفتار
۵	رسیدگی به شکایات مردم منطقه
۶	مسئولیت پذیری، تعهد و صحت عمل
۷	توجه به خواسته ها و نظرات مردم منطقه
۸	شناسایی قبلی و کنترل اشرار سابقه دار منطقه
۹	استفاده از نیروهای آموزش دیده و متخصص
۱۰	اطلاع رسانی و آماده سازی منطقه برای اجرای طرح

اولویت بندی عوامل ایجاد احساس رفتار مدبرانه پلیس

ب) آزمون نمایه احساس توانمند بودن پلیس

برای بررسی ایجاد احساس توانمند بودن پلیس از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، با توجه به مقیاس و طیف متغیرها، از آزمون استقلال با رعایت شرط نداشتن سلول های فراوانی مورد انتظار کمتر از ۵ استفاده شده است. نتایج حاصل از آزمون استقلال در جدول ۵ ارائه شده است.

جدول ۵

نام متغیر	مقدار	درجه آزادی	سطح معنی داری
رضایتمندی افکار عمومی	آماره کای دو پیرسون	۴۰/۷۱۰	۸
	نسبت درست نمایی	۴۲/۵۹۵	۸
	تعداد داده ها	۳۸۴	

نتایج آزمون استقلال رضایتمندی افکار عمومی بر حسب احساس توانمند بودن پلیس

جهت بررسی نمایه ۲، با استفاده از طیف لیکرت پنج گزینه ای سؤال های ۱۷ تا ۲۴ طراحی گردید. نتایج حاصل از آزمون استقلال ایجاد رضایتمندی بر مبنای احساس توانمند بودن پلیس را نشان می دهد. از بررسی جدول ۵ استنتاج می شود، که بین رضایتمندی در سطح ۰/۰۰ به طور معنی داری با احساس توانمند بودن پلیس رابطه وجود دارد.

به عبارت دیگر، جامعه، عملکرد پلیس را براساس ابعاد مختلف توانمندی عملیاتی و تجهیزاتی پلیس مورد سنجش و بررسی قرار می دهد و براساس نتایج حاصل از این بررسی،

درجات رضایت خود را ابراز می نماید.

در ادامه اولویت بندی عوامل ایجاد احساس توانمندی عملیاتی پلیس و جلب رضایت عمومی در جدول ۶ ذکر شده است:

جدول ۶

اولویت	عوامل ایجاد احساس توانمندی عملیاتی پلیس و جلب رضایت عمومی
۱	برقراری حضور گشت های پیاده و سواره
۲	قدرت تشکیلاتی و تجهیزاتی پلیس در اجرای طرح
۳	راهبردهای موثر پیشگیرانه از ارتکاب جرایم
۴	تخصص و تجربه نیروهای عملیاتی
۵	سرعت عمل پلیس در اجرای طرح
۶	وحدت عمل و یکپارچگی در اجرای طرح
۷	اجرای رزمایشهای چندگانه پاک سازی
۸	ورزیدگی و آمادگی جسمانی نیروهای پلیس

اولویت بندی عوامل ایجاد احساس توانمندی عملیاتی پلیس

ج) آزمون نمایه احساس امنیت

برای بررسی ایجاد احساس امنیت از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، با توجه به مقیاس و طیف متغیرها، از آزمون استقلال با رعایت شرط نداشتن سلول های فراوانی مورد انتظار کمتر از ۵ استفاده شده است. نتایج حاصل از آزمون استقلال در جدول ۷ ارائه شده است.

جدول ۷

نام متغیر	مقدار	درجه آزادی	سطح معنی داری
رضایتمندی افکار عمومی	آماره کای دو پیرسون	۳۳/۶۱۹	۸
	نسبت درست نمایی	۳۴/۶۷۲	۸
	تعداد داده ها	۳۸۴	

نتایج آزمون استقلال رضایتمندی افکار عمومی بر حسب ایجاد احساس امنیت

جهت بررسی نمایه ۳، با استفاده از طیف لیکرت پنج گزینه ای سؤال های ۲۵ تا ۳۴ طراحی گردید. نتایج حاصل از آزمون استقلال ایجاد رضایتمندی بر مبنای ایجاد احساس امنیت را

نشان می دهد. از بررسی جدول ۷ استنتاج می شود، که بین رضایتمندی در سطح ۰/۰۰ به طور معنی داری با ایجاد احساس امنیت رابطه وجود دارد. به عبارت دیگر، جامعه، عملکرد پلیس را براساس عوامل موثری که احساس امنیت را در افکار عمومی تقویت می کند مورد سنجش و بررسی قرار می دهد و براساس نتایج حاصل از این بررسی، درجات رضایت خود را ابراز می نماید. در ادامه اولویت بندی عوامل ایجاد احساس امنیت و جلب رضایت عمومی در جدول ۸ ذکر شده است:

جدول ۸

اولویت	عوامل ایجاد احساس امنیت و جلب رضایت عمومی
۱	کاهش فعالیتهای مجرمانه در منطقه پس از اجرای طرح
۲	پاک سازی منطقه از معتادان، اراذل و اوباش پس از اجرای طرح
۳	پاک سازی منطقه از اماکن تجمع معتادان، اراذل و اوباش پس از اجرای طرح
۴	پاک سازی منطقه از اماکن فروش مواد مخدر پس از اجرای طرح
۵	افزایش اعتماد به نفس مردم منطقه پس از اجرای طرح
۶	کاهش رعب و وحشت میان مردم منطقه پس از اجرای طرح
۷	کاهش مراجعه به کلانتری منطقه پس از اجرای طرح
۸	ایجاد امنیت اجتماعی با همکاری و استفاده از اهالی منطقه
۹	ارائه آموزشهای لازم امنیتی به مردم منطقه پس از اجرای طرح
۱۰	دفع خطر حضور مجدد اشرار و مجرمین سابقه دار پس از اجرای طرح

اولویت بندی عوامل ایجاد احساس امنیت

بنابراین به صورت کلی می توان نتیجه گرفت که نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران با وجود بازتاب منفی رسانه های بیگانه که با هدف تخریب اذهان عمومی صورت می گیرد، به واسطه توانمندی های فنی، تجربی و تخصصی و رفتار مدبرانه در اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، توانسته است با ایجاد احساس امنیت اجتماعی در افکار عمومی، موجبات رضایت عموم جامعه از اجرای این طرح را فراهم آورد.

اما نباید از یاد برد که احساس امنیت و امنیت اجتماعی با میزان جرم و ضریب امنیتی موجود در جامعه ارتباط دارد و این موضوع گرچه با قدرت و توان پلیس و سایر نیروهای حافظ نظم در ارتباط است، اما اتکا به قدرت زور و جبر نظامی، همان نگاه سخت افزاری به مسئله جرم در جامعه است. بنابراین برخورد قهری با مجرمین شاید در کوتاه مدت باعث کاهش جرم شود، اما نمی تواند از علل و عوامل بروز جرم در بلند مدت، جلوگیری نماید. لذا استفاده از راهبردهای فرهنگی و آموزشی موثر در پیشگیری از جرایم و از بین بردن زمینه های بروز جرم در جامعه و در میان مجرمین، راهکاری به مراتب کاراتر، کم هزینه تر و اثربخش تر از روش های مختلف عملیاتی مبارزه با جرایم و بازداشت و اصلاح مجرمین جلوه می نماید که در این خصوص همه سازمان ها و نهادهای فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و ... مسئول هستند و باید به وظایف خود عمل نمایند.

نتیجه گیری

فقدان امنیت پدیده ای خارج از مرزهای ملی یا جوامع نیست، بلکه عوامل ایجاد احساس عدم امنیت را باید در درون جوامع و در ساز و کار نظام های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جستجو کرد. بنابراین هر عاملی که فضای اقتصادی، بهداشتی، زیست محیطی، سیاسی، غذایی، فردی و ارتباطی شهروندان را تهدید کند؛ می تواند زمینه ساز مسایل و مشکلاتی باشد که امنیت اجتماعی را در معرض مخاطره قرار می دهد. از اینرو، افزایش امنیت اجتماعی از طریق حفظ حقوق شهروندان و تامین حداقل نیازهای اساسی آنها، تنها راه حفظ انسجام ملی برای مقابله با معضلات اجتماعی و پیشگیری از این تهدیدات است. بنابراین، هیچ عنصری برای شکوفایی استعدادها و پرورش قابلیت ها و در مجموع برای پیشرفت، تکامل و توسعه یک جامعه، مهمتر از عنصر امنیت و تأمین آن در جامعه نیست چرا که توسعه اجتماعی، خلاقیت و فعالیت ارزشمند بدون امنیت، امکان پذیر نخواهد بود. لذا لازم به نظر می رسد که نیروی انتظامی با شناخت دقیق عوامل موثر در ایجاد رضایت مردم از عملکرد پلیس و نیازهای آنان، گام هایی موثر و استوار در جهت ایجاد امنیت پایدار و توسعه رضایت افکار عمومی بردارد. از این رو نتایج پژوهش حاضر نشان می دهد که در جامعه آماری پژوهش، پس از اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی، احساس رضایتمندی در افکار عمومی ایجاد شده است.

ضمن آنکه عواملی همچون توجه به تفاوتها در ویژگیهای قومیتی، نژادی و مذهبی، برخورد قاطع با رعایت انصاف، ادب و احترام، رعایت حریم خصوصی افراد، کاهش فعالیتهای مجرمانه در منطقه پس از اجرای طرح، پاک سازی منطقه از معتادان، اراذل و اوباش پس از اجرای طرح و برقراری گشت های پیاپی و سواره به ترتیب به عنوان مهمترین عوامل موثر در ایجاد رضایتمندی افکار عمومی در نتیجه اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی مطرح شدند.

پیشنهادها

پژوهش حاضر فقط به بررسی روابط بین متغیرها پرداخته و پیشنهاد اجرایی از آن استخراج نمی گردد اما در این بخش به طور مختصر با توجه به فرضیه پژوهش توصیه هایی ارائه می گردد:

- ۱- اطلاع رسانی های موثر و صادقانه مبتنی بر واقعیات طرح ارتقاء امنیت اجتماعی با هدف اعتمادسازی، کاهش استرس جامعه و جلب همکاری های مردمی
- ۲- فعال سازی مساجد با هدف اطلاع رسانی و آموزش چگونگی همکاری با پلیس و کمک برای مبارزه با فعالیت های مجرمانه در محله
- ۳- استفاده از ابزارهای کمک آموزشی مناسب جهت ترویج بهینه هنجارهای فرهنگی مطابق با ارزش های دینی و نهادینه کردن آن در جامعه با هدف کاهش کنترل رسمی شهروندان
- ۴- استفاده هر چه بیشتر از مخاطبان و نیروهای مردمی محلات در اجرای طرح ارتقاء امنیت اجتماعی
- ۵- مطالعه و شناسایی ابعاد و عوامل موثر بر امنیت اجتماعی با تفکیک محل و منطقه مورد نظر اجرای طرح
- ۶- ارائه بروشورها و برگزاری کلاس های آموزشی از طریق معاونت اجتماعی ناجا جهت آشنایی جامعه در سنین مختلف به ویژه دانش آموزان با طرح مذکور
- ۷- استفاده گسترده از انواع کانال های ارتباطی متناسب با پذیرش مخاطبان مانند نقش صدا و سیما در ساخت تیزرهای تبلیغاتی، فیلمهای آموزشی و استفاده از هنرمندان جهت افزایش آگاهی مردم از جزییات طرح

- ۸- جلوگیری از هرگونه افراط و تفریط و برخوردهای قهری در اجرای طرح با هدف رعایت حریم خصوصی افراد
- ۹- استفاده از نیروهای آموزش دیده با هدف حذف برخوردهای بعضا نامناسب پلیس و کاهش سوء استفاده رسانه های بیگانه از اشتباهات سهوی نیروهای پلیس در اجرای طرح
- ۱۰- اجرای طرح امنیت اجتماعی با رویکرد استفاده از راهبردهای موثر و پیشگیرانه از ارتکاب فعالیتهای مجرمانه

- ۱- ترابی، یوسف، پاینده، علی، حاجی زاده، محسن (۱۳۸۷)، عملکرد پلیس در اجرای طرح ارتقای امنیت اجتماعی با رویکرد مواد مخدر از دیدگاه مردم یزد، فصلنامه مطالعات مدیریت انتظامی، سال سوم، شماره اول
- ۲- حسینی مقدم، علی (۱۳۸۶)، بررسی میزان رضایتمندی مردم از رفتار کارکنان کلانتری های کرج، اندیشه انتظامی و مرز، سال دوم، شماره ۴
- ۳- دلاور. علی، (۱۳۸۷)، مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی، تهران، رشد، ششم
- ۴- ردادی، محسن (۱۳۸۷)، سرمایه اجتماعی و امنیت اجتماعی، راهبرد یاس، شماره ۱۶
- ۵- کاهه، احمد (۱۳۸۴)، مجموعه مقالات همایش امنیت اجتماعی، جلد ۱، تهران: انتشارات گلپونه
- ۶- صالحی نادری، رضا؛ افشاری نادری، افسر (۱۳۹۰)، مبانی نظری و راهبردی مدیریت ارتقای امنیت اجتماعی و فرهنگی در تهران، فصلنامه راهبرد، سال بیستم، شماره ۵۹
- ۷- نبوی، عبدالحسین؛ حسین زاده، حسین؛ حسینی، هاجر (۱۳۸۹)، بررسی عوامل اجتماعی و اقتصادی مؤثر بر احساس امنیت اجتماعی، جامعه شناسی کاربردی، سال بیست و یکم، شماره ۴۰
- ۸- نجات، امیر رضا؛ یآوری، علیرضا (۱۳۸۸)، شاخص های عملکرد انتظامی (امنیت اجتماعی)، دو ماهنامه توسعه انسانی پلیس، سال ششم، شماره ۲۷
- ۹- نوروزی، فیض الله؛ فولادی سپهر، سارا (۱۳۸۸)، بررسی احساس امنیت اجتماعی در بین زنان ۲۹-۱۵ ساله شهر تهران و عوامل اجتماعی مؤثر بر آن، فصلنامه راهبرد، سال هجدهم، شماره ۵۳
- ۱۰- ورسلی، پیتر (۱۳۷۸)، نظم اجتماعی در نظریه های جامعه شناسی، ترجمه: سعید معیدفر، تهران: موسسه فرهنگی انتشاراتی تبیان، چاپ اول.

11- Bilgin, Pinar(2003), "individual and Societal Dimensions of Security". Bilkent university Turkey, Department of International Relation, International Studie Review 5, PP 203 – 222

12- Serdar Kenan Gul, Osman Dolu & Cemil Dogutas (2010) "Performance appraisal system in the Turkish National Police: the case of Ankara Police Department", Police Practice and Research, 11:6, 505-519

13-Max L. Bromley & Michael Hensley & Wiliam R. Blount (2005). "public perceptions for response time and community security in a rural environment". journal of police ana criminal psychology. VoL 11. NO 2

14- Christopher D. O'Connor, (2008) "Citizen attitudes toward the police in Canada", Policing: An International Journal of Police Strategies & Manage-

ment, Vol. 31 Iss: 4, pp.578 - 595

15- Michael D. Reisig, Andrew L. Giacomazzi, (1998) "Citizen perceptions of community policing: are attitudes toward police important?", Policing: An International Journal of Police Strategies & Management, Vol. 21 Iss: 3, pp.547 - 561

16- Joseph A. Schafer & Beth M. Huebner & Timothy S. Bynum, (2003) "Citizen Perceptions of Police Services: Race, Neighborhood Context, and Community Policing" Police Quarterly, vol. 6, 4: pp. 440-468

17- Wesley G. Skogan, (2005) "Citizen Satisfaction with Police Encounters" Police Quarterly; vol. 8, 3: pp. 298-321.

18- Helen Taylor Greene, (1996) "Community-oriented policing in Virginia", Police Studies: Intl Review of Police Development, Vol. 19 Iss: 3, pp.17 - 31

19- Daniel Gilling, (2001) "Community Safety and Social Policy" European Journal on Criminal Policy and Research, Volume 9, Number 4, Pages 381-400

20- Ronald Weitzer & Steven A. Tuch, (2005) "Determinants of Public Satisfaction with the Police" Police Quarterly, vol. 8, 3: pp. 279-297.

21- Brian C. Renauer, Emma Covelli, (2011) "Examining the relationship between police experiences and perceptions of police bias", Policing: An International Journal of Police Strategies & Management, Vol. 34 Iss: 3, pp.497 - 514

22- Mark H. Moore, Anthony A. Braga, (2003) "Measuring and improving police performance: the lessons of Compstat and its progeny", Policing: An International Journal of Police Strategies & Management, Vol. 26 Iss: 3, pp.439 - 453

23- Edward R. Maguire, Devon Johnson, (2010) "Measuring public perceptions of the police", Policing: An International Journal of Police Strategies & Management, Vol. 33 Iss: 4, pp.703 - 730

24- Richard L. Dukes, Edwardo Portillos, Molly Miles, (2009) "Models of satisfaction with police service", Policing: An International Journal of Police Strategies & Management, Vol. 32 Iss: 2, pp.297 - 318

25- Sutham Cheurprakobkit & Robert A. Bartsch, (2001) " Police Perfor-

mance: A Model for Assessing Citizens' Satisfaction and the Importance of Police Attributes", *Police Quarterly*, vol. 4, 4; pp. 449-468.

26- Michael D. Reisig, Mark E. Correia, (1997) "Public evaluations of police performance: an analysis across three levels of policing", *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, Vol. 20 Iss: 2, pp.311 – 325

27- Matthew J. Giblin & Amber D. Dillon, (2009) "Public Perceptions in the Last Frontier: Alaska Native Satisfaction with the Police", *Journal of Ethnicity in Criminal Justice*, Volume 7, Issue 2, pages 107-120

28- Ben Brown, Wm Reed Benedict, William V. Wilkinson, (2006) "Public perceptions of the police in Mexico: a case study", *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, Vol. 29 Iss: 1, pp.158 – 175

29- Onder Karakus, Edmund F. McGarrell, Oguzhan Basibuyuk, (2011) "Public satisfaction with law enforcement in Turkey", *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, Vol. 34 Iss: 2, pp.304 – 325

30- Sladjana Djuric, (2009) "Qualitative approach to the research into the parameters of human security in the community", *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, Vol. 32 Iss: 3, pp.541 – 559

31- Marianne Morange and Sophie Didier, (2006) "Security discourses, community participation and the power structure in Cape Town, 2000–2006" *Urban Forum*, Volume 17, Number 4, Pages 353-379

32- Vivian B. Lord, Joseph B. Kuhns, Paul C. Friday, (2009) "Small city community policing and citizen satisfaction", *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, Vol. 32 Iss: 4, pp.574 - 594

(Footnotes)

1- Max L. Bromley , Michael Hensley & William R. Blount

2- Helen Taylor Greene

3- Michael D. Reisig & Mark E. Correia

4- Michael D. Reisig

5- Sutham Cheurprakobkit & Robert A. Bartsch

- 6- Daniel Gilling
- 7- Joseph A. Schafer , Beth M. Huebner & Timothy S. Bynum
- 8- Mark H. Moore & Anthony A. Braga
- 9- Wesley G. Skogan
- 10- Ronald Weitzer & Steven A. Tuch
- 11- Marianne Morange & Sophie Didier
- 12- Ben Brown, Wm Reed Benedict & William V. Wilkinson
- 13- Christopher D. O'Connor
- 14- Matthew J. Giblin & Amber D. Dillon
- 15- Sladjana Djuric
- 16- Vivian B. Lord, Joseph B. Kuhns & Paul C. Friday
- 17- Richard L. Dukes , Edwardo Portillos & Molly Miles
- 18- Edward R. Maguire & Devon Johnson
- 19- Serdar Kenan Gul , Osman Dolu & Cemil Dogutas
- 20- Onder Karakus, Edmund F. McGarrell & Oguzhan Basibuyuk
- 21- Brian C. Renauer & Emma Covelli